

Almanya'nın İsrail'e Desteği: Holokost Sorumluluğunu Yeniden Yazma

Almanya'nın İsrail'e koşulsuz desteği, *Staatsräson* olarak çerçevelendirilmiş ve sıklıkla Holokost suçluluğuyla gerekçelendirilmiştir. Bu anlatı, İsrail ile ittifakı altı milyon Yahudi'nin soykırımı için bir kefarete olarak sunar. Ancak bu makale, Almanya'nın motiflerinin bencilce olduğunu, tarihini yeniden yazarak Holokost suçunu Filistinlilere, özellikle de Haj Amin al-Husseini hakkında çarpıtılmış iddialar yoluyla kaydırmayı amaçladığını savunuyor. Ölülerin sessizliğini ve yaşayan muhalefeti susturarak Almanya suçluluğu saptırırken imajını güçlendiriyor.

Staatsräson ve Holokost Suçluluk Anlatısı

Almanya'nın II. Dünya Savaşı sonrası kefareti, tazminatları ve İsrail'e desteği içerir ve bu bir ahlaki görev olarak sunulur. Şansölye Merkel, 2008 yılında İsrail'in güvenliğini Almanya'nın *Staatsräson*unun bir parçası olarak nitelendirdi; bu duruş Olaf Scholz tarafından tekrarlandı. 2024'te Scholz, Gazze'deki savaş suçları için ICC tarafından çıkarılmış arama emirlerine rağmen, Netanyahu veya Gallant'ın Almanya'yı ziyaret etmesi halinde onları tutuklamayacağını söyledi. Almanya ayrıca soykırım karşıtı protestoları antisemitik olarak etiketleyerek bastırıyor. Bu, suçluluktan öte motifler olduğunu, Filistinlileri suçlayarak tarihi yeniden yazmayı içerdiğini gösteriyor.

Holokost anlatısı bu politikayı haklı çıkarmak için kullanılıyor, ancak Almanya'nın al-Husseini hakkında abartılı iddialar gibi çarpıtmalara sessiz kalması, suçluluğu kaydırma stratejisini ima ediyor. Ölü figürler protesto edemez, bu da onları suçluluğunu en aza indirmeye çalışan bir ulus için ideal günah keçileri yapar.

Tarihi Çarpıtma: Haj Amin al-Husseini'yi Suçlama

Haj Amin al-Husseini, Kudüs Büyük Müftüsü (1921-1937), 1941'den itibaren Nazilerle işbirliği yaptı, propaganda üretti ve Waffen-SS için asker topladı. Jeffrey Herf (2016), David Motadel (2014) ve Ofer Aderet (2015) gibi akademisyenler, onun Holokost karar alma sürecinde hiçbir rolü olmadığını doğruluyor. Soykırım, 1941'de, onun Kasım 1941'de Hitler ile görüşmesinden önce başladı ve *Mein Kampf* (1925) ideolojisi tarafından yönlendirildi, Himmler, Heydrich ve Eichmann tarafından yürütüldü.

Yine de al-Husseini'nin rolünü abartan iddialar devam ediyor. 2015'te Netanyahu, al-Husseini'nin Hitler'in soykırımını ilham verdiğini yanlış bir şekilde öne sürdü; bu iddia Yad Vashem tarafından çürütüldü. Almanya'nın bu tür çarpıtmaları engellememesi, Filistinlileri Nazi suçlarına bağlayan bir anlatıya olanak tanıyor. Al-Husseini 1974'te öldüğü için bu suçlamaları çürütemez, bu da Almanya'nın suçluluğunu incelikle saptırmasına olanak tanır.

Almanya'nın Politikasının Arkasındaki Bencil Motifler

Almanya'nın İsrail'e desteği, birkaç bencil hedefe hizmet eder:

1. **Küresel İmaj:** İsrail ile ittifak, Almanya'yı reforme olmuş gibi gösterir ve Holokost uygulayıcısı rolünü gölgeler.
2. **Suçluluk Saptırma:** Al-Husseini hakkındaki mitleri tolere etmek, 200.000–500.000 faili kapsayan Almanya'nın sorumluluğundan dikkati çeker (USHMM).
3. **İç Kontrol:** Filistin yanlısı protestoların yasaklanması (2023–2024) tartışmayı bastırır ve *Staatsräson*'u sorgulanamaz hale getirir.
4. **Jeopolitik:** İsrail'i desteklemek, ABD çıkarlarıyla uyumludur ve ekonomik ile askeri bağları güvence altına alır.

Bu motifler, Almanya'nın politikasının kefareten çok tarihsel suçluluğunu en aza indiren bir anlatı oluşturmakla ilgili olduğunu gösteriyor.

Ölüleri ve Yaşayanları Susturma

Al-Husseini'yi suçlama, onun ölümünü kullanır – yalanlara karşı protesto edemez. Bu arada Almanya, soykırım karşıtı protestoları antisemitik olarak etiketleyerek bastırarak yaşayan sesleri susturur. Bu, İsrail'e yönelik eleştiriyi Holokost inkârıyla eşitleyip Gazze hakkında tartışmayı boğar; burada 2023'ten beri 40.000'den fazla kişi öldü (BM). Almanya'daki Filistin toplulukları gözetim ve kısıtlamalarla karşı karşıya, bu da onları daha da marjinalleştiriyor. Bu çifte susturma, Filistinlileri suçlu olarak gösteren ve Almanya'nın politikalarını haklı çıkaran bir anlatıyı güçlendiriyor.

Gerçek Sorumluluk: Geçmişle Yüzleşme

Almanya'nın Holokost suçluluğu, günah keçisi aramak yerine dürüst bir hesaplaşma gerektirir. Soykırım, Nürnberg Mahkemeleri tarafından belirlenen bir Alman suçuydu. Kefaret için Almanya şunlara yapmalı: - Al-Husseini mitlerini çürütmek, Filistinlilerin günah keçisi yapılmasını önlemek. - İsrail'in eylemleri hakkında tartışmaya izin vermek, bunu antisemitizmle eşitlemeden. - Savaş suçlarıyla suçlanan liderlere verilen desteği eleştirel bir şekilde değerlendirmek.

Bunu yapmazsa, Almanya'nın *Staatsräson*'u ahlaki bir görev değil, çıkarlarına hizmet eden bir araç gibi görünür.

Sonuç

Almanya'nın Holokost suçluluğuyla gerekçelendirilen İsrail'e desteği, tarihi yeniden yazmak için bencil bir stratejidir. Al-Husseini hakkındaki çarpıtmaları tolere ederek ve muhalefeti susturarak Almanya, ölülerin sessizliğini sömürerek ve yaşayanları marjinalleştirerek suçlu Filistinlilere kaydırır. Bu, Holokost'taki tek sorumluluğunu saptırır, rehabilitasyon, iç kontrol ve jeopolitik hedeflere hizmet eder. Gerçek kefaret, revizyonizmi reddetmeyi ve

marjinalleştirilmiş sesleri yükseltmeyi gerektirir, Almanya'nın suçluluğunu tarihsel adalet pahasına gizleyen bir anlatıyı sürdürmek yerine.